

[Arne Bjerregaard]

tiden er gået og vi noterer, hvem det er, der bliver berørt af reglen i § 28, så var det faktisk ikke dem, vi ville have fat i, vi får fat i. Det er blevet et irritationsmoment for mange ganske almindelige landmænd, håndværkere osv.

Selvfølgelig er det en fordel, som ministeren har foreslået, at vi hæver grænsen, så den reelt kommer op på 110.000 kr. Så er der selvfølgelig mangfoldige, som vil falde uden for reglen, og der vil kun være et fåtal, der bliver berørt af den. Men derved er der jo større grund til at sige, at der er ingen mening i at fastholde en regel, som faktisk ikke har den virkning, som var formålet med paragraffens indførelse, når vi faktisk alle sammen må notere, at det kun er blevet et irritationsmoment, som ikke opfylder det, som var hensigten med paragraffen i sin tid. På den baggrund mener vi, at tiden er inde til at ophæve § 28. Hermed være ikke sagt, at vi ikke vil stemme for en forhøjelse af grænsen, det vil vi da selvfølgelig, men vi så helst i den nuværende situation, at reglen helt blev fjernet, som foreslået i nærværende forslag.

Glistrup (FP):

Her i folketingets slutspurt er det forslag, vi her behandler, jo blevet indhentet og overhalet af det 16 dage senere fremsatte regeringsforslag. Jeg er fuldstændig enig med samtlige dem, der har udtalt sig i denne sag, om, at som tingene nu ligger, må vi på grundlag af regeringsforslaget, lovforslag nr. L 190, se, hvor langt vi kan komme her i denne folketingssamling med hensyn til § 28. Der kommer selvfølgelig en dag og en måned efter denne maj måned 1982, og så må vi senere se, om vi kan komme videre.

Når fremskridtspartiet desuagtet opretholder lovforslag nr. L 182, er det, fordi udvalgsbehandlingen kan tjene som grundlag for, at vi faktisk alle sammen kan få en noget sikrere viden på det område, end vi har i øjeblikket. Man har jo fremsat en hel del formodninger om, hvordan ligningslovens § 28 i grunden virker i øjeblikket, og jeg må erkende, at min fornemmelse ligger mere parallelt med det, f.eks. hr. Hagen Hagensen, hr. Anders Poulsen, hr. Bollmann og hr. Arne Bjerregaard sagde, end med det, ministeren sagde. Men til syvende og sidst må vi alle sammen erkende, at det virkelig faste grundlag for al viden om, hvordan denne §

28 i grunden gererer sig rundt omkring i landets forskellige skatte kredse, er der ingen af os, der har, for den undersøgelse, der foreligger, og som er optrykt som bilag til lovforslaget, går jo helt tilbage til 1975-76, og der er unægtelig på disse områder sket meget med den almindelige økonomiske udvikling, der har været i landet siden 1975-76.

Derfor er der al mulig grund til nu at bruge det lovforslag, vi her behandler, som basis i skatte- og afgiftsudvalget for at få noget mere sikker viden til de drøftelser, man senere skal have om § 28, hvis det da ikke skulle mangle sig sådan i de kommende dages forhandlinger, at vi ligefrem i form af et ændringsforslag til ministerens forslag, lovforslag nr. L 190, allerede i denne omgang får trukket den syge tand ud - § 28 er en syg tand i skattesystemet - og vi derigennem bliver færdig med det. Det vil formentlig blive afsløret på onsdag, hvor ministerens forslag er sat til anden behandling, ellers må vi under udvalgsarbejdet se at skabe det fornødne grundlag for, at vi kan få en bedre § 28-udvikling - forhåbentlig en § 28-afvikling - inden vi skal holde jul og nytår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet.

[Af Kalnæs (SF) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 185. Fremsat 23/4 82).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Lykketoft):

SF foreslår, at grænsen for produktionsanlæg, hvorfra der ikke skal betales elafgift, forhøjes fra 75 kW til 150 kW. Begrundelsen for forslaget er, at der allerede nu er påbegyndt produktion af vindmøller med en kapacitet på 90 kW, og at en mølle på 132 kW er under konstruktion.

Den fritagelsesbestemmelse, vi her drøfter, har oprindeligt haft til formål at begrænse antallet af registrerede virksomheder, og den omfatter ikke alene vindmøller, men alle små anlæg. Gennemførelse af den foreslåede forhøjelse af grænsen medfører således, at eksempelvis elfremstilling på større biogasanlæg også omfattes af fritagelsen.

Forslagets gennemførelse vil sikkert kunne fremme anvendelsen af vedvarende energi. Det medfører ikke noget nævneværdigt provenutab, og derfor kan der ikke ud fra afgiftsmæssige synspunkter rettes indvendinger mod forslaget; i det omfang strøm fra disse anlæg går ind i det almindelige elforsyningsnet, beskattes det jo. Jeg skal oplyse, at regeringen kan gå ind for vedtagelse af forslaget.

Bakholt (S):

Når forslagsstillerne i bemærkningerne skriver, at der er sket en betydelig udvikling inden for vindmølleteknologien, siden de nuværende grænser blev fastlagt, så har de jo ret, og derfor er der grund til at se på de regler, der gælder i dag. Der ligger nogle rigtige intentioner i forslaget, og derfor vil vi se meget positivt på det og støtte de intentioner, der ligger i det. Vi bør fremme en udvikling, hvor vi anvender alternativ energi, mest muligt, og det kan dette forslag hjælpe med til, så vi vil tilsige en positiv behandling af forslaget.

Gammelgaard (KF):

Fra konservativ side er vi skeptiske over for det foreliggende forslag. Når man tænker på, at regeringen nu overvejer sammen med et folketingsflertal at gennemføre nye afgifter og afgifter på andre energiformer – her tænker jeg på kulafgift, nye olieafgifter – så er der jo tale om, at denne form for energi, altså vindmølleenergi, bliver stillet urimeligt meget bedre end andre energiformer. Det er baggrunden for vor skepsis.

Anders Poulsen (V):

Da mit partis ordfører, hr. Anders Andersen, ikke kan være her, skal jeg på venstres vegne sige, at vi er lidt mindre skeptiske, end hr. Gammelgaard har givet udtryk for – vi er nærmest positive, i hvert fald for så vidt angår afgiftsfritagelsen. Med hensyn til forhøjelsen synes vi, vi passende bør bedømme det under udvalgsarbejdet.

Maisted (FP):

Forslaget er selvfølgelig en klar favorisering af produktion af møller, men det gælder jo reelt alle produktionsanlæg. Vi er sådan set positive over for det.

Nu, når vi taler om det nære samarbejde mellem SF og regeringen, kan man næsten få den tanke, at dette her skal støtte energiministerens nystartede selskab til fremstilling af vindmøller af lidt større størrelse, end der ellers har været brug for her i landet. Vi tror heller ikke, at det vil få den helt store betydning, men hvad der nok er vigtigt, er, at elværkerne bliver kørt sådan, at man får afstemt den tekniske udvikling, hvad der også er fornuftigt, med elvirksomhedernes forsyningspligt. Det kan nu ikke være sådan, at de skal forpligte sig til at producere el, mens man favoriserer en bestemt gruppe.

Det skal være gratis, på trods af at elværkerne skal udspænde et sikkerhedsnet til brug, den dag vinden ikke blæser. Som helhed er vi positivt stemt over for forslaget, men med den reservation, at elforsyningsvirksomhederne her i landet selvfølgelig skal have mulighed for at kompensere for dette forslag.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne sige, at vi heller ikke har noget imod vindmøller, men jeg savner lidt mere argumentation for, at grænsen netop skal være de 150 kW. Jeg har på fornemmelsen, at der vil kunne opstå nogle administrative problemer, og jeg er ganske enig i, hvad den sidste ordfører sagde, nemlig at vi bør i hvert fald tale med elværkerne om, hvorvidt det overhovedet kan lade sig gøre. Men vi skal i hvert fald ikke sætte os imod, at en sådan forhøjelse bliver gennemført.

Bernhard Baunsgaard (RV):

[Bernhard Baunsgaard]

Så vidt jeg opfattede venstres ordfører, er venstre nærmest positiv. Jeg diskuterede lidt med fremskridtspartiets ordfører, hvordan deres indstilling skulle forstås, og jeg forstod, at de nærmest var halvklunkne over for forslaget, og jeg forstod på CD, at de ikke ville sætte sig imod det. Jeg kan klart sige, at vi er meget positive over for det – lad os hurtigst muligt få det gennemført.

Arne Bjerregaard (KrF):

Vi finder også, at det er et positivt forslag, i alt fald så længe møllerne er på forsøgsstatiet. Vi mener også, at vi så vidt muligt skal spare på vores valuta, og det kan vi være med til ved at forcere det, hvis miljøministeren i øvrigt sørger for, at det bliver tilladt at bygge nogle af de møller. Det er i alt fald i vores område særdeles besværligt, det er næsten umuligt, selv om man ikke synes, det generer nogen; men vel, de steder, det kan lade sig gøre, mener vi da, det er rimeligt, at man forsøger sig ad den vej. Hvordan det så, hvis der bliver for mange af dem, vil gå med energiministerens gasplaner, er noget andet, det kan vi jo senere vende tilbage til.

Kalnæs (SF):

Jeg vil da gerne sige tak for den positive modtagelse, forslaget har fået. Den mest skeptiske her ved førstebehandlingen var hr. Gammelgaard fra det konservative folkeparti, der nævnte, at der i øvrigt er tale om nye afgifter, mens man her vil fritage energiproduktion for afgift. Der er den store forskel mellem de to ting, at elektricitetsproduktion ved hjælp af vindmøller ikke belaster luften med forurening, det er noget, som ikke giver ret meget import, og det er noget, som giver mange arbejdspladser. Præcis det modsatte gælder, når det drejer sig om forbrug af kul og olie og gas, og derfor er der en god begrundelse for den favorisering, som jo vitterlig sker, det er rigtigt. Den kan også begrundes derigennem, at det jo er en udviklingsperiode, hvor det er vigtigt, at man giver nye virksomheder inden for et sådant område chancen for at komme i gang og også komme i gang med en eksport. Jeg ser frem til et godt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov.

[Af Wilhjelm (VS) m. fl.]

(Lovforslag nr. L 192. Fremsat 28/4 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Ole Espersen):

Det forslag, som medlemmer af venstresocialisterne har fremsat, går i korthed ud på at kriminalisere udøvelsen af propagandavirkosomhed i fremmed magts interesse, når man ikke giver oplysning om, at der ydes økonomisk støtte til virksomheden. Dette foreslås gennemført ved en ny paragraf i straffeloven.

Bestemmelsen er affattet i overensstemmelse med en tilsvarende bestemmelse i et lovforslag fra 1950 – altså fra den kolde krigs tid – om ændring af straffelovens kapitel 12 om forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed. Bestemmelsen udgik imidlertid under folketingsbehandlingen af forslaget. Det fremgår af folketingsudvalgets betænkning, at begrundelsen herfor var, at den foreslåede bestemmelse næppe ville være et effektivt værn over for propaganda, og at bestemmelsens virkninger ville være meget usikre.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget fra VS, at den aktuelle anledning til forslagens fremsættelse er sagen mod forfatteren Arne Herløv Petersen. Jeg har tidligere i en pressemeddelelse gjort rede for denne sag og for min beslutning om tiltalefraval. Det er nok værd at understrege, at den gældende bestemmelse vedrører det forhold, at man